

και γι' αὐτὴν παραβρυχῶνται
τόσοι λείοντες και σκύμιοι.

Κι' ἐφόσον δὴν ἀγάλλεται μὴ τ' ἀφρονά της δάρα,
καὶ φῶς τῆς Ἀνορθώσεως δὴν βλέπει ἀνατέλλον,
κι' ἂν ὄντως ἐξουθενά δὴν ἦσσαν ἕως τώρα,
θὰ γίνης ὁμας σίγουρα 'στὸ μετ' ὀλίγον μέλλον.

Ἐφ' ὅσον πρὸς αὐτὴν τυφλὸν δὴν ἔχεις πίστιν
και δὴν ἀκολουθεῖς τὸν ἕνα κι' ἄλλον μύστην,
ἐφόσον τοὺς Μείσας τοὺς νέους ἀντικρούεις
δίχως νὰ συγκινήσαι και δίχως νὰ διακρούης,
βεβαίως κεφαλής ἔχεις μεγάλην στίνωσιν
και τρίχις ἀσφαλῶς πρὸς νέαν ἐξουθίωσιν.

Ὁ νέος τῆς Βουλῆς κανονισμός και κάθε Βουλευτοῦ σωφρονισμός.

Π.—Νέος κανονισμός ἔγινε τῆς Βουλῆς
και μὴν παραλαλής.

Νέος κανονισμός, ἔργον τῆς Ἀνορθώσεως,
προάγγελος κι' αὐτὸς μελλούσης βελτιώσεως.

Τοῦτος θὰ μαζέψῃ μόνο
τῶν πατέρων τὰ λουριά,
ποῦχαν τόση 'λευθεριά
'στὸν παλῶ τῆς λίμας χρόνο.

Τοῦτος θὰ διοργανώσῃ
τῶν πατέρων τὰ μυαλά,
τοῦτος θὰ τοὺς βάλῃ γινῶσι
και δὴν θὰ 'μιοῦν πολλά.

Τώρα μετρημένοι λόγοι,
θὰ 'μιλῆς με τὸ 'ρωλόγι,
θὰ σὲ πιάνη βουδαμάρα,
και μὴ φρίκη και τρομάρα
θὰ κυττῆς τὸν Τσιριμῶκο...
σοῦτ, μωρέ, σκαμός και μόνο.

Θὰ λείψῃ τὸ παλῶ
ἐκεῖνο ρεμπελιό,
και θάναί σὴν Σχολεῖό.

Μόλις πηγαίνει 'στὴ Βουλή θὰ σοῦ φωνάζουν στάσου,
και θὰ εἰ βάζουν εἰ χερεὶ νὰ γράφης τὸνομά σου,
κι' ἔτσι θὰ φαίνεσαι παρών, ἄλλως, φοκαρά,
ἄπαν θὰ σημειώσεσαι, και τότε συμφορά.

Κι' ἂν ἐντόμως σκούξης δι
εἰ Κουβέρνο εὐδαστό,
παρευθὺς γονατιστό
θὰ εἰ βάζουν 'στὴν κόχη.

Κι' ἂν εἰς τὰς συνεδριάσεις
μὴ τὴν ὥρα δὴν προφθάσης,
κι' ἂν ἀργήσης, φαμαρόνο,
δευτερόλεπτο και μόνο.

Κι' ἂν ἀνάγκη σ' ἀναγκάσῃ νάβγης ἔξω μὰ σιγμῆ,
τότε θίλοντας και μὴ
θὰ πληρώνης πρῶστιμο,
και θὰ λῆς: τί νόστιμο!

Κι' ὅταν σ' εὐρίσκῃ ἡ χαρυνὴ μέσα 'στὸ Βουλευτήριο
κι' ἀρχίξῃς τὸ χασούρισμα και θίλεις ὄπνωτήριον,
θὰ μῆνης ντουρος κι' ἄγρυπτος μὴ μάτια 'σάν γαρίδα
γιὰ τὴν φτωχὴ πατριδα.

Ἄν θὰ κοιμάσαι σὴν και πρὶν 'στὴν ἔδρα ξαπλωμένος
σὴν βόας ναρκωμένος,
οὐδ' ἤχος δὴν θ' ἀκούεται βαρὺς ρουχαλητῶν,
και μόνον ἐπιτίπεται νὰ λῆς καθ' ἑαυτὸν:

Τώρα τὰ ξημερώματα, ποῦ 'εῦθύναι τὰ φῶτα μας,
κυττάξτε τὰ μούτρα μας, μυρίστε τὰ χῶτα μας,
τώρα τὰ ξημερώματα 'δῆτε πατέρων γλώσσας,
τώρα τὰ ξημερώματα ποῖός ἔχ' αὐγὰ γιὰ κλώσσας.

Κι' ὅταν τὸν τόνον τῆς φωνῆς
ὕψωσης, τσαναμπέιη,
κι' ὅταν ποσῶς δὴν συμφωνῆς
μαζὶ μὴ τὸ Ντοβλίη,

ὡς ἀτακτος θὰ κρίνεσαι, προπέιτης, τομπατίας,
και πύξ και λαξ θὰ κλίνεσαι μὲς 'στὰς Ἐνωμοτίας.

Κι' ὅπως γράφουν, Φασουλῆ μου, τοὺς ἀτάκτους μαθητὰς
μὲς 'στοὺς πίνακας τοὺς μαύρους, ἔτσι και τοὺς Βουλευτὰς.
Τιμωρία ποῦ δὴν παίζει και ποιηὴ πολὺ βαρειά,
θὰ τοιγοκολλοῦν ἀβίξαι και σὲ πόλεις και χωριά
πῶς ὁ Βουλευτὴς ὁ δεινά κατεστράξῃ τὴ Χάβρα,
και γι' αὐτὸ 'στοὺς ἔκλογεῖς
τῆς φιλελευθέριας γῆς
ἐπιβάλλεται και τοῦτον νὰ τὸν σπᾶσουν 'στὰ μαῦρα.

Τέτοια κι' ἄλλα πρὸ σπουδαία, φίλατέ μου μπεχλιβάνη,
ὁ κανονισμός ὁ νέος τῆς Βουλῆς περιλαμβάνει:

Φ.—Τοῦτον, Περιελῆ, κι' ἰγὼ τρίχως νὰ διακοινώσω.

Π.—Ὅμως στάσου μὴ ξυλμαῖς νὰ σὲ κατεξουθενώσω.

Ἐκαὶ καιμπούσας ποιικιλίας, μ' ἄλλους λόγους ἀγγελίας.

'Εκεῖνο τὸ σπουδαῖον τῆς Ἀτλαντίδος φύλλον
ἐκίδει κατὰ μῆνα και περιοδικὸν
εἰς ὅλην κι' εἰς εἰκόνας τὰ μέλιστα ποικίλον
κι' ἐφάμιλλον καθ' ὅλα τῶν Εὐρωπαϊκῶν.

'Ἐστὴν Νίαν τὴν Ἰόρκην πολυτελῶς ἐκίδεται,
χωρὶς δαπάνης, κόπων και θυσιῶν νὰ φεῖδεται.

Ὁ Ἄδλια Προμπονάς, γιαντρός τῆς κήλης ἐκ τῶν πρώτων,
ποῦ μὴ τοὺς ἐπιδήσειους του μεγάλου κάνει κρότον.
'Ἐπίδειμοι μοναδικοὶ καθ' ἅπαν τὸ Βασιλεῖον,
κριθέντες ὡς θαυματουργοὶ κι' εἰς ὅλην τὴν ὕψηλιον.
Εἰς τὴν ὁδὸν τοῦ Πειραιῶς εἰς τρεῖς παρευθὺς
πρὸς εὐρεῖν τοῦ Προμπονά κάθε κηλοπαθῆς.